

de, rammer dobbelt så hårdt med en de facto besparelse på 2 pct. på en hel række uddannelsessteder.

Kl. 11:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er det ordføreren.

Kl. 11:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg står her med et stykke papir, som anviser Dansk Folkepartis smertegrænse i forhandlingerne lige præcis i forbindelse med det her spørgsmål. Det vil jeg give til hr. Morten Bødskov, og så har vi klaret det, ikke? Så kan han give en kopi til finansministeren, for så er finansministeren også klædt på, og så kan vi slippe for de næste par ugers forhandlinger, for så har vi klaret det allerede her ved førstebehandlingen.

Se, hvis jeg for alvor begynder at besvare hr. Morten Bødskovs spørgsmål, så går jeg jo ind og afslører, hvad man i givet fald kan forhandle sig frem til, og det vil jeg jo selvfølgelig ikke, for det er det, forhandlingerne må være til for. Det skal jo også være spændende for alle dem – ja, der nikkes – der følger forhandlingerne, at komme til møderne. Der ville jo ikke være meget ved det, hvis det hele var offentliggjort på forhånd. Så, tidligere blev vi beskyldt for, at vi i virkeligheden havde lavet finanslovaftalen, inden finanslovsforslaget overhovedet var blevet præsenteret, og det var ikke rigtigt, og det er nok heller ikke rigtigt, at der på papiret her står beskrevet sådan en smertegrænse.

Men sandheden er, at det er noget, der skal forhandles. Vi har vores udgangspunkt, og så går vi til forhandlingerne, som vi altid gør, for at opnå det bedst mulige resultat. Jeg har over for hr. Bødskov påpeget, hvor jeg mener at der er nogle problemer i regeringens forslag, bl.a. for uddannelsesinstitutionerne, og det en af grundene til, at vi ikke synes om forslaget, som det ligger her.

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Den næste korte bemærkning er fra hr. Ole Sohn.

Der skal lige trykkes på den lille, grå knap. Så starter vi forfra, når der er lys – nu.

Kl. 11:34

Ole Sohn (SF):

Det var for at se, om jeg kunne få en debat med hr. Kristian Thulesen Dahl sådan på tommandshånd, men nu tager vi den så lidt mere åbent.

Jeg kan konstatere, at Dansk Folkeparti fortsat er tilhænger af skattestoppet. Jeg har i hvert fald ikke hørt det modsatte, kan jeg sige. Jeg kan også konstatere i besvarelsen til hr. Morten Bødskov, at Dansk Folkeparti ikke er meget for nedskæringer i den offentlige sektor.

Så har vi sådan set kun ét punkt tilbage – jeg kan i øvrigt også i Dansk Folkepartis finanslovudspil se, at man går ind for en meget ekspansiv økonomisk politik, og så kan jeg se, at der kun er én mulighed for at undgå, at man tilter dansk økonomi, nemlig ved en markant udvidelse af arbejdsstyrken. Og jeg kan forstå, at den udvidelse af arbejdsstyrken ikke må komme udefra; vi må ikke have udenlandsk arbejdskraft til at bidrage til udvidelse af arbejdsstyrken. Hvordan vil Dansk Folkeparti så sikre, at vi ikke får et kollaps i økonomien?

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er det ordføreren.

Kl. 11:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, der er jo mange faldgruber, når man sådan får lampen tændt, så man kan tale ud i den store verden. En af dem er jo, at man simpelt hen husker forkert om partiernes positioner.

Der er to ting, jeg bliver nødt til at sige til hr. Ole Sohn. Den ene er, at vi ikke ønsker en meget ekspansiv finanspolitik. Den finanspolitik, vi vurderer er den rigtige dosering lige for øjeblikket, er den, som regeringen i efteråret 2007 selv syntes var den rigtige for 2008. Da de oprindeligt fremlagde finanslovsforslaget for i år, lagde de en vurdering ind, og det er den vurdering, som vi egentlig mener man stadig væk bør følge. Det er den ene ting.

Den anden ting er så det med udenlandsk arbejdskraft. Det, hr. Ole Sohn siger, er jo direkte forkert. Vi var jo med til at lave aftaler; altså, det er sådan set med Dansk Folkeparti, regeringen har kunnet indgå aftaler om greencard- og jobkortordningerne. Det er ikke med andre partier, det er sådan set noget, vi har fundet frem til. Og det er jo for at sikre, at der, hvor vi i Danmark har ledig arbejdskraft, skal den først og fremmest bruges, men der, hvor virksomheden ikke kan få anvist dansk arbejdskraft – altså arbejdskraft bosiddende her i Danmark – må man gå uden for landets grænser og tage arbejdskraften ind.

Det er den balance, vi har syntes var fornuftig for at sikre det pres på den svagere del af arbejdsmarkedet – altså de, der har svært ved at